

[Stensballe.]

paa Vedligeholdelsen, thi Kommunerne kan ikke blive ved at bære de Udgifter, som kræves til Fornyelsen af Vejnettet og til lige til Vedligeholdelsen af Vejnettet. Jeg tror ogsaa, at naar vi i Udvalget kommer til den nærmere Drøftelse, vil den Opfattelse blive fastholdt af os, at Forholdet sikkert er det, at de Kommuner, som har faaet dette Beløb til Raadighed til særlige Vejarbejder, i det lange Løb vil blive betydeligt ringere stillet end de, der ikke har faaet noget eller ikke har faaet saa store Beløb til særlige Arbejder. Efter hvad jeg har kunnet skønne, giver en simpel Beregning dette, men det bliver for vidtløftigt at komme ind herpaa i Dag. Jeg maa i det hele taget sige, at naar jeg ser paa de Konsekvenser, som Administrationen af Loven — efter vor Formening — har medført, tror jeg ikke, den gældende Ordning vil være til nogen Gavn for de danske Kommuner i Fremtiden. Jeg tror, at den højtærede Minister regner forkert.

Forleden udtalte jeg herfra, at naar man sætter de store Arbejder i Gang, bliver det mest Sommerarbejder, men gaar man den anden Vej og lader Kommunerne i højere Grad selv bestemme, fremfor at tage de store Beløb ind under Centraladministrationens Indflydelse, vil man naa til en bedre Fordeling over hele Aaret, hvor der er Trang til at faa Arbejder sat i Gang for Beskæftigelsens Skyld. Det kan heller ikke være nogen Hemmelighed for den højtærede Minister, da det har været drøftet adskillige Steder i Sommer, ikke mindst i Arbejdsløshedsnævnet, hvilken Indflydelse disse Arbejders Igangsættelse har haft paa, at Landbruget ikke har kunnet faa Arbejdskraft. Det kan ikke være vor Sag at gennemføre en saadan Lovgivning, at Landbruget staa og mangler Arbejdskraft i den Tid af Aaret, da det skal have den.

Naar den højtærede Minister siger, at Muligheden for at sætte Arbejder i Gang nu hører op, er det ikke rigtigt. Der staa intet i vort Forslag om, at de paagældende Afgifter kan bruges til andet; de skal bruges til Vejarbejder, og som Følge deraf vil de ogsaa blive brugt til saadanne Arbejder. Den Tale hører slet intetsteds hjemme. Det, der kan blive Tale om, er, at der ikke bliver sat saa mange særlige Arbejder i Gang, at det svækker Vedligeholdelsesarbejderne, hvorved Vejene gøres ringere for den almindelige Automobilførdse og for Erhvervs-kørselen. De Goder, som den højtærede Minister nævnte den nuværende Lov skulde

medføre, tror jeg bliver i høj Grad problematiske.

Saa sagde Ministeren, at der intet er taget fra Kommunerne, som de hidtil har haft. Den højtærede Minister maa dog vide, at Automobilkørselen har udviklet sig i ganske overordentlig Grad, siden Loven blev vedtaget i 1927, og siden vi modtog de Oplysninger, der forelaa i 1927, men som gik tilbage til 1925—26. Der er vist ingen, som vil paastaa, at hvis de 27 Millioner skulde være tilstrækkelige i 1927, vilde de ogsaa være det nu. Vejsliddet og dermed Udgifterne til Vejenes Vedligeholdelse er blevet betydelig forøget siden den Tid. Derfor maa Kommunerne ogsaa have Adgang til at faa den forholdsvise Forøgelse, som Automobilafgifterne indbringer. Jeg tror ikke, den Lettelse, som den højtærede Minister taler om, at Kommunerne vil faa med Hensyn til Hjælpekasserne og Fattigvæsenet, naar disse Sommerarbejder sættes i Gang, vil betyde noget; i alt Fald vil det ikke betyde noget i Forhold til, hvad der vindes, hvis Kommunerne faar fri Raadighed til at sætte Arbejder i Gang i Løbet af Aaret, saaledes som vi mener, det er mest formaals-tjenligt. Jeg tror, man derved vil komme til at lette Kommunerne meget mere, end Tilfældet nu er.

Den højtærede Minister nævnte, at jeg i sin Tid havde talt om Vejfondens Skabelse som noget godt. Ja, indenfor rimelige Grænser. Den Gang drejede det sig om 1 pCt., det vil sige $\frac{1}{4}$ Million; hvis det var nu, vilde vi være oppe paa $\frac{1}{2}$ Million. Men derfra og til at komme op paa 10 Millioner, hvorefter der udskrives yderligere 10 Millioner fra Kommunerne til den Slags Arbejder, er der dog et Spring. Dernæst maa jeg sige, at selv om vi og det saa sent som i Fjor gennem det Forslag, der blev stillet i Folketinget, gik ind paa at stille et Beløb, endog et ret stort Beløb, til Raadighed for de særlige Vejarbejder, er Forholdene nu blevet saa ganske anderledes end den Gang. Kapitalrigeligheden her i Landet er blevet betydelig mindre. Alene af den Grund vilde det være naturligt at gaa bort derfra. Vi mener imidlertid, at det, der er sat i Gang, skal blive ved at være i Gang. Men vi mener ganske vist, at for at komme Kommunerne til Hjælp — og det er det væsentligste for os — maa man gaa den Vej, at hvad der nu er lovet af Ministeren i Henhold til den Hjemmel, han mener at have i den hidtil gældende Lov, overtages af Statskassen mod en senere Refusion. Det maa Statskassen nok kunne gøre, i hvert Fald lettere, end Kom-